

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110226509
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4110226509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci navrhovateľa: M. C. „B.“, so sídlom U. nad R., O. XX, IČO: 33 639 868, zastúpený JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Vráble, Levická 579, proti odporkyni: O.. V. G., bytom S., R. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Štefanom Mesárošom, advokátom so sídlom Nitra, Štefánikova 84, o zaplatenie sumy 1.138,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. februára 2012 č. k. 19C/5/2011-107 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 30. apríla 2012 č. k. 19C/5/2011-118, taktô

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 165,91 eura, právnemu zástupcovi odporkyni JUDr. Štefanovi Mesárošovi, do troch dní do právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 62,87 eura, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 31.10.2009 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom návrh vo zvyšku zamietol. Tretím výrokom navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 555,18 eura, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 58,48 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 496,70 eura, na účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. Štefana Mesároša, advokáta so sídlom v Nitre, Štefánikova 84, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Štvrtým výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 14,- eur zastavil. Napokon piatym výrokom rozhodol o trovách konania v zastavujúcej časti tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 30. apríla 2012 č. k. 19C/5/2011-118, súd prvého stupňa odporkyni uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 11,95 eura, spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 31. 10. 2009 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 631, § 632, § 634 ods. 1,2, § 644 Občianskeho zákonníka, na základe čoho mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 26.10.2009 ústnu zmluvu o vykonaní diela, a to dohodu o vykonaní veci na zákazku, s tým, že navrhovateľ ako zhotoviteľ diela nevystavil odporkyni ako objednávateľke písomné potvrdenie o prevzatí objednávky, ktoré by obsahovalo označenie predmetu diela, jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia. Rovnako mal za preukázané, že navrhovateľ vyhotovil pre odporkyňu tlač prezentácie vo forme USB kľúča, v počte 15 vyhotovení, pričom jedna verzia pozostávala zo 17 čiernobielych strán, zo 109 farebných strán a vyhotovil tiež vizitky v cene 12 eur laminovanie v cene 1,66 eura. Poukázal na to, že podľa cenníka

platného ku dňu zadania objednávky bola cena za vyhotovenie 1 strany čiernobielej tlače 0,07 eura a za vyhotovenie 1 strany farebnej tlače suma 0,40 eura, Navrhovateľ si za prípravu čiernobielej a farebnej tlače uplatnil sumu 27 eur, čo pri jednom výťlačku predstavuje sumu 1,80 eura, ďalej za kníhviazačské práce bola účtovaná navrhovateľom suma 244,50 eura, od ktorej odpočítal po späťvzatí návrhu sumu 0,34 eura, čo potom predstavovalo sumu v celkovej výške 244,16 eura. Podľa názoru súdu prvého stupňa navrhovateľ nepreukázal tvrdenie o tom, že odporkyňa si objednala 15 vyhotovení výťlačku prezentácie. V tomto smere dôvod uvádzaný navrhovateľom, že sa poznal s otcom odporkyne, a že pre odporkyňu v minulosti práce vykonával, ešte podľa názoru súdu prvého stupňa neoprávňovalo navrhovateľa nevystaviť objednávku, z ktorej by bolo zrejmé označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cena za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia, v dôsledku čoho navrhovateľ prevzal na seba riziko, že nepreukáže, koľko vyhotovení prezentácie mal pre odporkyňu vyhotoviť. Vzhľadom na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal tvrdenie o počte objednaných výťlačkov, súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi len za jedno vyhotovenie výťlačku prezentácie v celkovej výške 62,87 eura, pozostávajúca zo sumy 1,19 eura za 17 čiernobielych strán á 0,07 eur, zo sumy 43,60 eura za 109 farebných strán á 0,40 eur, zo sumy 1,80 eura za prípravu tlače (27 eur :15 = 1,80 eur), zo sumy 16,28 eura za kníhviazačské práce (244,50 eura účtované navrhovateľom - 0,34 späťvzaté = 244,16 eur :15 = 16,28 eur). Okrem toho súd prvého stupňa v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č.87/1995 Z.z. priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania vo výške 9 % odo dňa 31.10.2009. Ďalej súd prvého stupňa dopĺňacím rozsudkom podľa § 166 ods. 1 OSP priznal navrhovateľovi aj 19 % DPH, ktorú si navrhovateľ v návrhu uplatnil a súd mu ju priznať opomenul, a ktorá zo sumy 62,87 eur predstavovala sumu 11,95 eura. Vo zvyšku súd prvého stupňa návrh navrhovateľa ako nedôvodne podaný zamietol, keďže v konaní nebolo preukázané, že by si odporkyňa u navrhovateľa objednala ním tvrdený počet výťlačkov prezentácie. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 OSP, konštatujúc, že navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech, pričom miera jeho úspechu voči odporkyni predstavovala 6,6% (1.138,83 = 100 %, 1 % = 11,3883, priznaná suma 74,82 (62,87 eur a 11,95 eur titulom 19 % DPH zo sumy 62,87 eur) : 11,3883 = 6,6 %) a miera jeho neúspechu preto predstavovala 93,4 %, v dôsledku čoho odporkyňa bola v konaní úspešnejšia a jej celkový úspech tak predstavoval 86 % (úspech 93,4 %- neúspech 6,6 %). Súd prvého stupňa preto odporkyni priznal náhradu trov konania voči navrhovateľovi vo výške 555,18 eura (86 % zo súdom priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 577,56 eura a súdneho poplatku za odpor, ktorý je odporkyňa povinná zaplatiť vo výške 68,00 eur). Trovy právneho zastúpenia priznal za 7 úkonov právnej služby (1.prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 15.12.2009, 2. odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 15.12.2010, 3. účasť na pojednávaní dňa 09.03.2011, 4. účasť na pojednávaní dňa 27.04.2011, 5. účasť na pojednávaní dňa 07.09.2011, 6. účasť na pojednávaní dňa 12.12.2011, 7.účasť na pojednávaní dňa 08.02.2012), jeden úkon po 61,41 eura (z hodnoty sporu 1.138,83 eur) s tým, že ku každému úkonu priznal režijný paušál, ktorý bol v roku 2009 v sume 6,95 eura, v roku 2010 v sume 7,21 eura, v roku 2011 v sume 7,41 eura a v roku 2012 v sume 7,63 eura. Okrem toho súd prvého stupňa priznal aj 20%DPH, keďže právny zástupca odporkyne preukázal, že je platcom DPH. Súd prvého stupňa však nepriznal odmenu za úkon - list protistrane vo veci samej zo dňa 18.12.2009, keďže nešlo o právny úkon, za ktorý by advokátovi patrila odmena podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Navyše predmetný list bol zaslaný pred začatím tohto konania na súde, a preto nešlo o nevyhnutne vynaložený výdavok potrebný na bránenie práva odporkyne. Keďže odporkyňa bola v konaní úspešnejšia ako navrhovateľ a navrhovateľ mal vo veci neúspech viac ako 50 %, súd prvého stupňa mu náhradu trov konania v súlade so zásadou pomerného rozdelenia trov konania a s poukazom na § 142 ods. 2 OSP nepriznal. V časti o zaplatenie sumy 14 eur, ktoré odporkyňa navrhovateľovi uhradila (12 eur za vyhotovenie vizitiek, 1,66 za laminovanie a sumu 0,34 odpočítal navrhovateľ zo sumy 244,50 eur za kníhviazačské práce), súd prvého stupňa konanie podľa § 96 ods.1 a 3 OSP zastavil a o trovách konania v zastavujúcej časti rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie resp. zmeniť a vyhovieť návrhu na začatie konania v celom rozsahu. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že odporkyňa pri objednávaní tlačiarenských prác dňa 26.10.2009 žiadala o vyhotovenie prezentácií v počte 15 kusov v slovenskom jazyku a 3 kusov v maďarskom jazyku, a to do 2 dní, až potom žiadala vyhotoviť vizitky s logom WINALITE v počte 100 ks a laminovanie 3 ks certifikátov. Poukázal na to, že po prebraní USB kľúča a pri otvorení prvých štyroch častí súborov bola odporkyňa prítomná, ale keďže mala naponáhlo, navrhovateľ jej mal zavolať ohľadom ceny, pričom na cenu za jednu sadu cca 70,- eur povedala, že nevedí, že to vyzbiera od ľudí. Po prezretí

všetkých nahraných častí súborov odporkyni znovu volal, že niektoré sa opakujú, sú nekvalitné, na čo navrhovateľovi odpovedala, že potrebuje vytlačiť všetko. S poukazom na uvedené považoval tvrdenie odporkyne, že chcela iba 1 vyhotovenie prezentácie výrobkov, za nepravdivé. Následne pri preberaní výťahov prezentácie a faktúry č. 2009152 na sumu 1.138,83 eur dňa 29.10.2009 odporkyňa uviedla, že pri sebe peniaze nemá a prisľúbila navrhovateľovi, že zaplatí na druhý deň a ona si peniaze vyzbiera od ľudí, pričom pri tomto bol aj pre navrhovateľa neznámy pán, predpokladal, že sa jedná o kolegu odporkyne. V pondelok, po príchode do práce navrhovateľ, našiel všetky tlačiarenské práce pred dverami a po telefonickom kontaktovaní odporkyne, táto začala hysterčiť a plakať so slovami, že ju šéf vyhodí a dá jej výpoveď, a preto mal snahu jej pomôcť, pričom jej navrhol, že sumu môže aj splácať, avšak nakoniec navrhovateľovi povedala, že ona si nič neobjednala a ani mu nič nepodpísala, takže nič nezaplatí. Ďalej zdôraznil, že odporkyňa vo svojom výsluchu v rámci vykonaného dokazovania na pojednávaní dňa 9.3.2011 okrem iného uviedla, že si u navrhovateľa objednala 100 ks vizitiek s jej menom a logom firmy WINALITE, ako aj 3 ks certifikátov, s tým, že koľko verzií mal navrhovateľ vytlačiť, nevedela uviesť. Poukazujúc na charakter tovaru, ktorý odporkyňa u navrhovateľa kúpila v dňoch 21.3.2010, 22.5.2010, 24.6.2010, 23.7.2010, konštatoval, že tento je charakteristický pre samospotrebitel'a alebo na organizovanie menších prezentácií na rozšírenie distribučnej siete, o čom svedčí aj kópia Obchodných podmienok pre nezávislého distribútora WINALITE, ktorá tvorí súčasť súdneho spisu. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa ešte pred svojou registráciou v spoločnosti WINALITE, s.r.o., potrebovala mať vyhotovené prezentácie ako nezávislý distribútor, tomu zodpovedal aj ich počet výťahov a počet vizitiek s jej menom a s logom firmy WINALITE a certifikáty. Považoval za nelogické, že by si odporkyňa túto tlač nedala vyhotoviť, keby produkty firmy WINALITE, s.r.o. nechcela prezentovať a distribuovať, čo vyplýva aj z čl. II Etický kódex bod 3, bod 8, čl. III. Podrobné pravidlá spolupráce bod 1, čl. IV. Pravidlá činnosti - Všeobecné pravidlá bod 1, Systém predaja uvedeného čl. IV. Bod 2, Autorizácia, autorské práva, obchodné a firemné značky uvedeného čl. IV. Bod 2 Obchodných podmienok pre nezávislého distribútora WINALITE. Záverom si uplatnil aj trovy konania vrátane trov odvolacieho konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Podľa názoru odporkyne z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi ňou a navrhovateľom bola uzatvorená ústna zmluva, ktorá svojím obsahom sa podobná zmluve o dielo alebo dohode o vykonaní vecí na zákazku. Problém však nastal v jej obsahu, keďže účastníci majú rôzny názor a rôzne stanoviská k predmetu diela a k cene diela. Uviedla, že bolo chybou, a to nie chybou odporkyne, že nebola navrhovateľom vyhotovená a ňou podpísaná objednávka, v ktorej by bol jasne deklarovaný predmet diela, jeho rozsah, cena a čas jeho zhotovenia. V tomto smere navrhovateľ jednoznačne nezvládol dôkazné bremeno. Nesúhlasila s tým, že by si objednávala vytlačenie prezentácie výrobkov, a to v rozsahu 15 prezentácií v slovenskom jazyku a 3 prezentácií v maďarskom jazyku, a to do 2 dní. Namietala, že zo strany navrhovateľa nebola v rámci dokazovania na súde prvého stupňa predložená žiadna listina a ani iný dôkaz, ktorý by toto tvrdenie navrhovateľa potvrdil. Keďže navrhovateľ nevystavil objednávku, z ktorej by bolo zrejme označenie predmetu diela, ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia, zbral týmto na seba riziko, že nepreukáže koľko vyhotovení prezentácie mal pre odporkyňu vyhotoviť. Záverom si uplatnila aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP) prejednal vec na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj v časti o trovách konania je potrebné podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdiť. Ostatné výroky týkajúce sa vyhovievania návrhu a zastavenia konania, neboli odvolaním napadnuté, preto neboli ani predmetom preskúmania odvolacím súdom.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že 120 ods. 1 veta prvá OSP účastníci sú povinní označiť všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Navrhovateľ pred

súdom prvého stupňa aj na pojednávaní pred odvolacím súdom tvrdil, že odporkyňa potom čo prevzala vyhotovené práce, ešte u navrhovateľa objednala nejaké ďalšie tlačiarenské práce a nič nenasvedčovalo tomu, že v čase keď zákazku preberala nebola spokojná s množstvom výtlačkov. Až následne výtlačky vrátila položením pred prevádzku navrhovateľa. Uviedol, že odporkyňa žiadala, aby vytlačil všetko čo bolo na USB kľúči s tým, že požadovala vytlačiť 15 krát slovenskú verziu a 3 krát maďarskú verziu. Bránil sa tým, že nevedel aké doklady sú USB kľúči. Preto sa nemohol s odporkyňou pri jej prvej návšteve dohodnúť na cene a tiež na tom, čo všetko bude pre ňu tlačiť. Z týchto dôvodov nevyhotovil ani písomné potvrdenie, pretože nepoznal rozsah prác, ktoré mal vykonať. Následne prezrel obsah USB kľúča a vyčíslil cenu slovenskej verzie jedného kusa na 73 - 74 eur s tým, že maďarská verzia predstavovala prakticky to isté čo slovenská verzia, pričom po telefonickom kontaktovaní odporkyne ohľadom ceny jednej verzie, táto dala pokyn, aby všetko čo je na kľúči bolo vytlačené v slovenskej verzii v počte 15 kusov. S poukazom na uvedené považoval za predmet objednávky vyhotovenie 15 verzií v slovenskom jazyku, ktorú zákazku odporkyňa riadne prevzala a vtedy nemala žiadne námietky, pričom nepoprel tú skutočnosť, že odporkyňa nevyhotovoval písomné potvrdenie.

Z ustanovenia § 644 OZ vyplýva, že podstatnými náležitosťami zmluvy o zhotovení veci na zákazku sú dohoda o predmete a dohoda o cene veci. V zmysle ust. § 632 OZ ak nedôjde k zhotoveniu diela na počkanie, zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Potvrdenie musí obsahovať označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia. Dôkazná povinnosť preukázať, že došlo medzi účastníkmi konania k uzatvoreniu zmluvy o zhotovení diela na zákazku zaťažuje v súdnom konaní navrhovateľa, ktorý v konaní musí preukázať, že došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o zhotovení veci na zákazku (jej podstatných náležitostí) teda, že došlo k dohode o predmete a cene zhotovenej veci. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sa navrhovateľovi nepodarilo preukázať, že došlo medzi ním a odporkyňou k uzatvoreniu dohody o zhotovení veci na zákazku s takým obsahom, ktorý zodpovedá žalobnému návrhu. Tvrdenia navrhovateľa o množstve dohodnutých výtlačkov odporkyňa jednoznačne poprela a tvrdila, že sa dohodli s navrhovateľom na zhotovení jedného výtlačku v slovenskej verzii. Keďže navrhovateľ nespĺnil svoju zákonnú povinnosť a postupoval v rozpore s právnou úpravou t.j. s ust. § 632 OZ, pretože nevydal odporkyňu písomné potvrdenie o prevzatí objednávky dostal sa do dôkaznej núdze. Pretože odporkyňa navrhovateľom množstvo uvádzaných výtlačkov poprela a tvrdila, že predmetom ich dohody bol len jeden výtlačok v slovenskej verzii, pri absencii dôkazov zo strany navrhovateľa súd prvého stupňa správne postupoval, keď jeho návrh vo zvyšku zamietol. Zo žiadnych dôkazov predložených navrhovateľom súd nemal preukázané, že došlo k medzi účastníkmi konania k dohode, na základe ktorej mal navrhovateľ vyhotoviť pre odporkyňu tlačiarenské práce v rozsahu 15 vyhotovení farebná tlač vo formáte A/4 - 109 strán a 15 vyhotovení čiernobiela tlač vo formáte A/4 - 17 strán nemohol jeho návrhu vyhovieť v celom rozsahu. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že odporkyňa najskôr zhotovenú tlač prevzala a následne túto vrátila navrhovateľovi. Navrhovateľovi sa totiž nepodarilo preukázať, že odporkyňa v tomto rozsahu tlačiarenské práce objednala, a že k takejto dohode medzi účastníkmi konania došlo.

V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, preto jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi odvolací súd uložil povinnosť zaplatiť odporkyňu trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22.05.2012 a účasť na odvolacom pojednávaní dňa 07.03.2013) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 122,82 eura, jeden úkon po 61,41 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 1.061,96 eura, predstavujúca zamietajúcu časť, ktorá bola predmetom odvolacieho konania), z režijného paušálu 15,44 eura, t. j. 1x 7,63 (režijný paušál za rok 2012, 1 x 7,81 (režijný paušál za rok 2013) (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 27,65 eura (20 % zo sumy 2x61,41 + 1x 7,63 + 1 x 7,81). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 165,91 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho odporkyňu (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím súdom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.